

משפט הנמייה והגירית

קוריאנה

הלכו ביער גירית ונמיה, כל אחת בשביל אחר. בהצטלבות השבילים מונחת הייתה חתיכת בשר. שתיהן רצו אליה.

"מצאתי בשר" קראה הגירית.
"לא, זו אני שמצאתי את הבשר!"
קראה הרימה הנמייה את קולה, כך שכל היער שמע.
אבל הגירית בשלה "אני מצאתי. היא שלי!"
"אבל אני ראיתי ראשונה" צעקה הנמייה.

כך הן רבו ביניהן ובסוף אמרה הגירית "נלך למשפט. שהשופט יכריע של מי הבשר." הנמייה הסכימה והלכו

לשופט. ובאותו חודש שועל שפט את החיות. שמע השועל את הגירית ואת הנמייה ואמר "קודם כל תראו לי את מה שמצאתם." הביאו לו את חתיכת הבשר והוא אמר "נחלק אותנו לשניים. חצי

לנמייה, חצי לגירית?" ובמילים אלה קרע את הבשר לשתי חתיכות.

השועל בבשר כדי להשוות, והמשיך
כך לנגוס פעם מזה, פעם מזה, עד
שלא נשאר כל בשר לחלוקה.

*

כנראה צודקים אלה שאומרים
"חמדנים ועקשנים תמיד מפסידים
בסוף."

"הי, זה לא צודק" קראה הגירית
"החתיכה של הנמייה גדולה יותר."
"נכון" אמר השופט, תכף נתקן זאת"
והוא נגס קצת מהחתיכה של הנמייה.

"אבל עכשיו
חתיכת הגירית
גדולה יותר"
התלוננה הנמייה
"איזה צדק זה?"
"גם זה נתקן" אמר
השועל ונגס
מהחתיכה של
גירית.
וכעת נראה
שחתיכת של
הגירית הייתה
קטנה יותר מזו של
הנמייה. שוב נגס

